

Talan väckt den 10 mars 2017 – Republiken Polen mot Europa parlamentet och Europeiska unionens råd**(Mål C-128/17)**

(2017/C 151/31)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europa parlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG⁽¹⁾,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara nämnda direktiv i den del det avser definitionen av de nationella åtagandena om utsläppsminskning för 2030 och framåt, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har till stöd för sin talan mot det angripna direktivet anfört fem grunder:

1. Åsidosättande av principen om lojalt samarbete (artikel 4.3 FEU)

De svarande institutionerna har inte varit transparenta i sitt arbete med att ta fram det angripna direktivet och därmed behandlat medlemsstaterna olika och enbart föreskrivit ytterligare åtaganden om utsläppsminskning för vissa medlemsstater vilket inte kan motiveras av kostnadseffektivitetsskäl eller principer avseende metoder för att fördela åtaganden. Att ålägga Polen (och två andra medlemsstater) – före ett slutgiltigt avtal med Europaparlamentet – nya utsläppsminskningvärden för att uppnå en högre allmän minskningsnivå har medfört att Polen i praktiken uteslutits från förhandlingar om att fastställa de nationella åtagandena om utsläppsminskning för 2030 och framåt.

De svarande institutionerna har dessutom berövat Polen möjligheten att effektivt kontrollera de värden som avser Polen, vilka utgör grunden vid fastställandet av de nationella åtagandena om utsläppsminskning för 2030 och framåt, vilket innebär att nämnda institutioner åsidosatt Polens rätt att få sin ståndpunkt beaktad.

2. Åsidosättande av principerna om öppenhet och transparens (artikel 15 FEUF) och åsidosättande av motiveringsskyldigheten (artikel 296 FEUF)

Republiken Polen har gjort gällande att de grundläggande principer på grundval av vilka de nationella åtagandena om utsläppsminskning i detta direktiv för 2030 och framåt har definierats varken har visats eller offentliggjorts. Någon information har inte getts angående de hypoteser avseende särskilda sektorers teknologiska struktur vilka ligger till grund för utsläppsprognoserna för år 2030. Avsaknaden av denna information har omöjliggjort kontrollen av om utsläppsprognoserna för år 2030 är trovärdiga. Vidare saknas kännedom om beräkningsunderlaget för det allmänna målet "hälsa", avseende minskningen av dödligheten i unionen, vad gäller åtagandena att minska utsläppen inom hela unionen och inom medlemsstaterna.

De svarande institutionerna vilka antagit direktivet resonemang har följaktligen inte på ett klart och entydigt sätt åskådliggjort sina resonemang vad gäller dessa minskningsåtaganden.

3. Åsidosättande av skyldigheten att företa en tillfredsställande utvärdering av det angripna direktivets inverkan på medlemsstaterna och av skyldigheten att göra en tillräcklig bedömning av effekterna av direktivets genomförande

Republiken Polen har gjort gällande att kommissionens bedömning av direktivets effekter inte varit tillräcklig med hänsyn till den förväntade inverkan av minskningsåtagandena för 2030 och framåt på medlemsstaternas ekonomi och samhälle.

Bedömningen av effekterna visar på ett samband mellan uppnåendet av direktivets mål och strukturella förändringar som syftar till en minskning av kol som bränsle inom industrin och i hushållen. Bedömningen innehåller emellertid inte någon särskild analys för att avgöra huruvida genomförandet av dessa åtaganden, såsom förväntat, har en avsevärd inverkan på en medlemsstats val av energikällor och av allmän energiförsörjningsstruktur. Detta är av grundläggande betydelse, eftersom unionslagstiftaren i så fall skulle vara tvungen att anta det angripna direktivet på en annan rättslig grund, närmare bestämt på grundval av artikel 192.2 FEUF i stället för på grundval av artikel 192.1 FEUF.

4. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEUF)

De svarande institutionerna har inte beaktat de känsliga socioekonomiska kostnaderna för genomförandet av åtagandena att minska utsläppen i Polen till år 2030. Polens genomförande av åtagandena om utsläppsminskning för 2030 och framåt skulle följaktligen kunna få negativa och allvarliga socioekonomiska konsekvenser. Kostnaderna för att genomföra dessa åtaganden skulle kunna visa sig oproportionerliga i förhållande till det förväntade resultatet.

Det är uppenbart att det inte var nödvändigt att uppställa så ambitiösa nationella åtaganden om utsläppsminskning för 2030 och framåt för att uppnå de mål som uppställs i direktivet.

5. Åsidosättande av principen om jämlikhet bland medlemsstaterna (artikel 4.2 FEU) och av principen om balanserad utveckling (artikel 191.3 fjärde strecksatsen, jämförd med artikel 2, FEUF)

Den utsläppsminskning för 2030 som ålagts varje medlemsstat beaktar inte de ekonomiska olikheterna eller de ekonomiska och sociala förutsättningarna i medlemsstaterna, bland annat investeringsbehov, i de olika regionerna inom unionen. Minskingsåtagandena har fastställts mot bakgrund av en uniform metod som inte tar hänsyn till de faktiska och olika ekonomiska och sociala situationerna i medlemsstaterna.

Vid fastställandet av de nationella åtagandena om utsläppsminskning för 2030 och framåt har de svarande institutionerna antagligen inte tagit tillräcklig hänsyn till att en ansevärd mängd föroreningar från direkt angränsande länder väller in över vissa medlemsstater, vilket kan ge upphov till att medlemsstater som gränsar till tredjeländer behandlas sämre än medlemsstater som inte har detta problem med föroreningar från länder utanför unionen.

⁽¹⁾ EUT L 344, 2016, s. 1.

Överklagande ingett den 17 mars 2017 av Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 januari 2017 i mål T-577/14, Gascogne Sack Deutschland och Gascogne mot Europeiska unionen

(Mål C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol (ombud: J. Inghelram och Á.M. Almendros Manzano)

Övriga parter i målet: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 1 i domslutet i den överklagade domen,
- ogilla det yrkande som Gascogne Sack Deutschland och Gascogne framställt i första instans, om att erhålla ett belopp på 187 571 euro för den förlust som påstås ha lidits på grund av extra betalningar för bankgaranti utöver en skälig tidsfrist,